

EU:s miljöministrar godkänner Kyotoprotokollet

Den 4 mars beslutade EU:s miljöministrar att godta kommissionens förslag och godkänna Kyotoprotokollet. Beslutet innebär att EU förbinder sig att minska utsläppen av växthusgaser med 8 procent till 2010 i förhållande till 1990 års nivå. Den nya danska regeringen ville riva upp överenskommelsen om bördefördelning, men gick till slut med på en uppgörelse. Det krävdes dock en notering i ett protokoll om att referensåret 1990 var ett mycket speciellt år för Danmark med låga utsläpp på grund av stor elimport.

Tanken är att samtliga EU-länder ska lämna in sina ratificeringar gemensamt till FN i sommar. Beslutet ligger i linje med kommissionens ambition att protokollet ska träda i kraft i samband med världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg i början av september 2002.

"Alla måste agera, men de industrialiserade länderna måste visa vägen. Kyotoprotokollet är bara ett första steg i arbetet mot klimatförändringar", säger Margot Wallström, kommissionär för miljöfrågor, i en kommentar.

Boverket utreder konsekvenserna av förbud mot direkteluppvärmning

Regeringen ger Boverket i uppdrag att analysera konsekvenserna av ett eventuellt förbud mot uppvärmning med direktel i nya byggnader år

2005. I uppdraget ingår att klarlägga de tekniska och ekonomiska konsekvenserna av ett sådant förbud.

Boverket ska också se över möjligheterna att begränsa användningen av direktverkande elvärme i nya fritidshus.

Den totala elanvändningen var 126 TWh år 2000 varav cirka 18 procent används för uppvärmning. Direktverkande elvärme finns i drygt 30 procent av småhusen.

Regeringen gör bedömningen att nya låsningar till direktverkande elvärme, som minskar möjligheterna att använda till exempel förnybara energikällor, bör undvikas.

Uppdraget ska redovisas senast den 30 juni 2003.

Utredare anser att skatt på avfallsförbränning kan införas

Särskilde utredaren Roy Resare har överlämnat sitt betänkande "Skatt på avfall i dag och i framtiden".

Roy Resare konstaterar att den nuvarande skatten på deponerat avfall redan efter ett år medförde att 300 000 ton mindre avfall deponerades. I stället återvinns material eller utvinns energi från avfallet, vilket medför betydande miljövinster.

- Avfallsskatten fungerar i sina huvuddrag som riksdagen förutsåg när den beslutades för tre år sedan. Skatten har också goda möjligheter att kunna vara ett verksamt miljöpolitiskt styrmedel i framtiden, säger Roy Resare.

Utredaren tillsattes den 15 februari 2001 med uppdraget att utvärdera hur systemet med avfallsbeskattningen fungerar. Utredaren skulle också analysera konsekvenserna av en eventuell skatt på avfall som förbränns.

Utredaren anser att en skatt på avfall som förbränns kan införas som ett sätt att öka likformigheten i miljöbeskattningen och för att skapa bättre ekonomiska förutsättningar för materialåtervinning och biologisk behandling av vissa delar av avfallet.

- Om avsikten är att öka likformigheten i beskattningen, kan en skatt på 100 kronor per ton avfall vara motiverad. Om avsikten snarare är att ge rimligt lik-

värddiga ekonomiska förutsättningar för biologisk behandling av avfall kan en skatt på 400 kronor per ton avfall vara motiverad. Med denna skattenivå försvinner samtidigt den ekonomiska drivkraften till att föra in avfall från andra länder till avfallsförbränning i Sverige, säger Roy Resare. Roy Resare menar att om en skatt på avfall som förbränns införas kan högre mottagningsavgifter tas ut för avfallsbehandling. Därmed kan metoder som biologisk behandling nå kostnadstäckning. De som lämnar avfall till avfallsanläggningarna blir samtidigt mer motiverade att sortera ut avfall för återvinning.

Utredaren anser att en hög skattenivå på avfall som förbränns kan ge negativa effekter. Avfallsförbränning kan väljas bort av ekonomiska skäl och vissa delar av avfallet kan komma att behandlas med metoder som är miljömässigt sämre än avfallsförbränning.

Utredaren finner vidare att skälen för skattefrihet för deponerad aska från biobränsleledning är svaga och att motiven till dagens beskattning alltför gäll. Motivet för beskattningen är främst att den ger ett incitament till att återföra askan till skogsmark på lång sikt. Därmed förhindras en långsiktig utarmning av mineralnäring i skogsmarken.

Det har inte blivit mycket av grön skatteväxling

Statistik från SCB visar att den så kallade gröna skatteväxlingen gått åt fel håll mellan 1993 och 2000. Under perioden minskade miljöskatternas andel av BNP med 8 procent, medan skatten på arbete ökade med 13 procent. Under perioden har samtidigt förbruk-

ningen av fossila bränslen och el ökat. Det går således inte att förklara siffrorna med att skatteväxlingen lyckats och därmed minskat skatteintäkterna.

En del av förklaringen kan förklaras med att sysselsättningen ökat under perioden. Det finns dock andra orsaker som att den

genomsnittliga kommunalskatten och arbetsgivaravgiften höjts. I samband med den stora skatteefformen 1990/91 höjdes miljöskatterna med cirka 18 miljarder kronor, medan skatten på arbetsinkomster sänktes med 71 miljarder kronor. Det kan ses som den första genomgripande gröna

skatteväxlingen.

Skatt på energi utgör nästan 90 procent miljöskatterna. År 2000 uppgick skatten på arbete till 740 miljarder kronor, medan miljöskatterna var 61 miljarder kronor.

År 1999 var miljöskatterna 5,3 procent av de totala skatterna.